

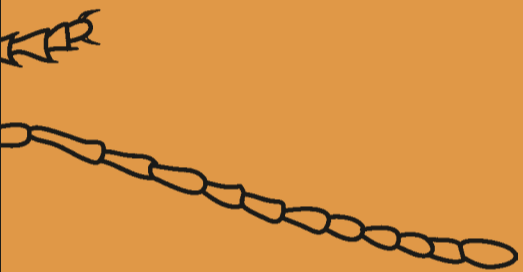
*De mier lijkt op heel
veel vlakken op de mens:
hoe hij woont, werkt, leeft en strijdt.
Je kunt gerust stellen dat de mier,
naast de mens, het
best georganiseerde
beestje ter wereld is.
En niet zonder succes,
want intussen is er geen
plekje op aarde mierenvrij.*

De

MIER

is een

TOPDIER

Samen sterk voor beter werk

Mieren behoren net als wespen, bijen en hommels tot de familie van de **VLIESVLEUGELIGEN**.

Dat zijn insecten die konden ontstaan toen de bloemen op aarde begonnen te groeien, zo'n 120 miljoen jaar geleden, halfweg het tijdperk van de dinosauriërs. Het bijzondere aan deze insectenfamilie is dat ze 'sociaal' zijn.

Dat betekent dat de meeste wespen, mieren en bijen in *een groot volk met strikte regels* samenleven. Bovendien noemt men een insectensoort alleen sociaal als er een verdeling van het werk bestaat.

Iedereen kent zijn taak en bovendien kan er maar één de baas zijn:

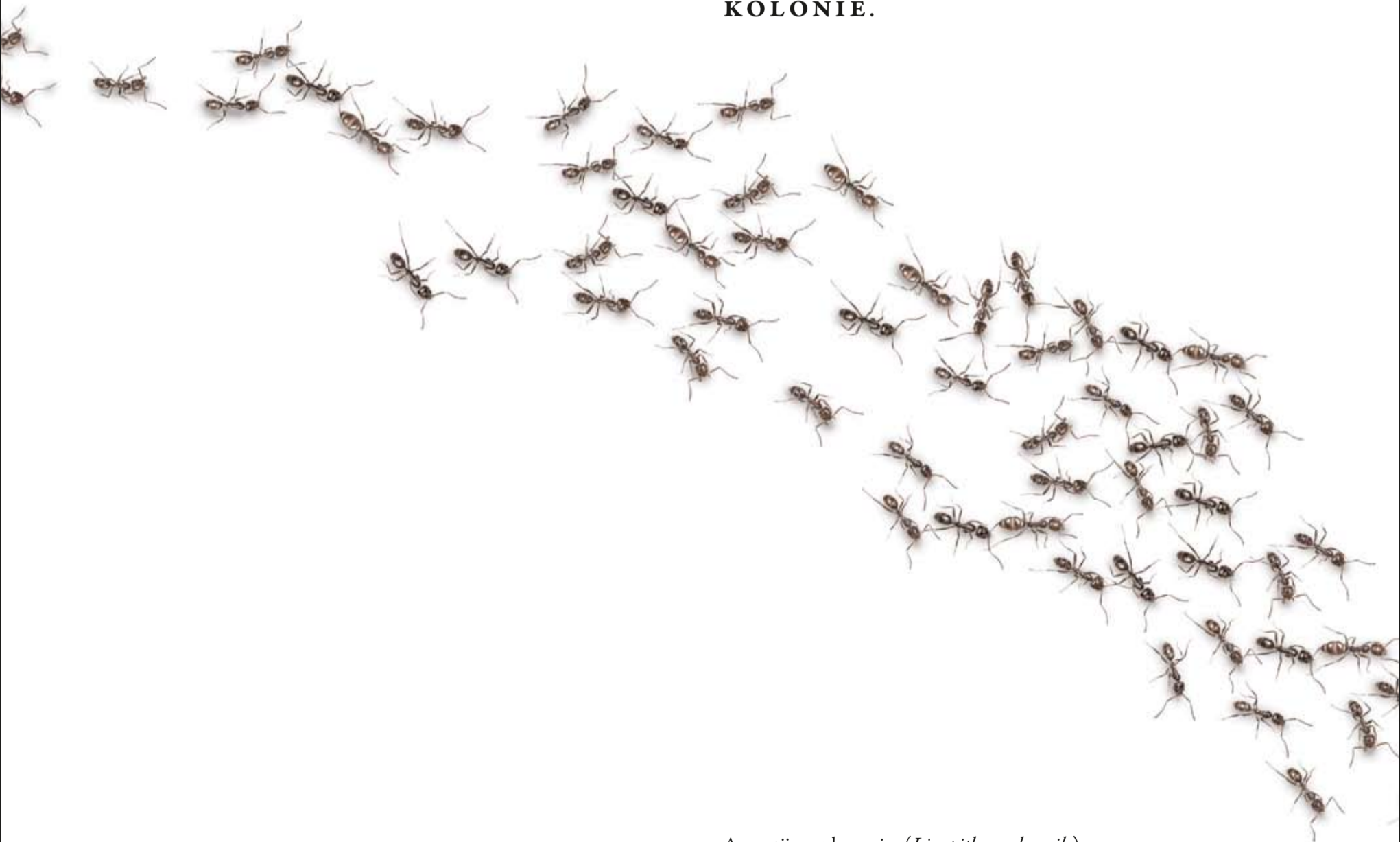
DE KONINGIN.

Behalve de koningin zijn er in het nest *eieren, larven, werksters* en *mannetjes*.

Zo'n mierennest telt wel 10.000 mieren.

Een dergelijk nest noemen we een

KOLONIE.

Argentijnse plaagmier (*Linepithema humile*)

Maar hoe wordt zo'n kolonie gesticht? Een nieuwe kolonie ontstaat pas wanneer een jonge koningin, *een prinses*, het ouderlijke nest verlaat. Ze krijgt dan echte vleugels. De koningin klimt uit het nest naar het hoogste punt, een takje of een hoopje zand. Honderden mannetjes hebben intussen ook vleugels gekregen. Ze volgen als gekken de koningin op haar klimtocht. Als de koningin niet hoger kan klimmen, stijgt ze op. Dit is de '*bruidsvlucht*'. Alle mannetjes willen mee. De koningin gaat steeds hoger en hoger. Ze wil naar de zon. Enkel de fitte kerel die haar kan volgen, mag met haar paren. In de lucht! Na de bruidsvlucht landt de koningin op een droog plekje in het zand. Eerst bijt ze haar vleugels af. Dat doet geen pijn. Zo kan ze ongehinderd weer onder de grond gaan. Ze graaft zelf de eerste kamer van het *nieuwe nest*.

Kort daarna legt ze de eerste eieren. Plop, plop, plop. De hele dag door ploppen de eitjes uit de koninklijke kont. Honderd tot duizend per dag, jaren achter elkaar. De werksters brengen alle eieren zorgvuldig naar *broedkamers* en na een week of twee komt uit ieder ei een larve.

De larve groeit,
vervelt en
verpopt.

Zo ontstaan er nieuwe mieren die de kolonie bevolken.

Elke mier in de kolonie heeft zijn *specifieke taak*. De werkverdeling hangt af van de leeftijd van de mier.

De jonge werksters doen binnendienst. Zij zeulen de hele dag met de eieren, larven en poppen. Na enkele weken maken ze 'promotie'. Dan mogen ze wat anders gaan doen.

Tijdens de buitendienst zoeken werksters voedsel voor de larven of worden ze soldaten.

Soldaten hebben extra sterke kaken.

Sommige soldaten wegen wel honderd keer meer dan de gewone werksters.

Om de *allergrootste kolonie ter wereld* te zien, hoef je niet zo ver te reizen. Ze ligt aan je voeten als je op vakantie gaat naar de Middellandse Zee. Aan die kust is er een mega-kolonie van 6000 km lang. Die strekt zich uit langs de volledige kustlijn van Italië, Spanje en Portugal. Het is een kolonie van de *Argentijnse plaagmier*. In zo'n mega-kolonie worden alle nesten van verschillende stammen van plaagmieren via tunnels met elkaar verbonden. Dat kan omdat, in tegenstelling tot andere mieren, de Argentijnse plaagmier zelden oorlog voert tegen andere stammen van haar soort. Natuurlijk telt de mega-kolonie van de plaagmier meer dan één koningin. Anders zou die mierenkoningin van Italië tot Portugal moeten reizen. En hoe zou ze dat doen, ze heeft immers geen koets. De plaagmier kwam eerst niet voor in Europa, maar werd door die *mega-kolonie* ook een *mega-succes*. Een dier met succes noemen we *een plaag*, gek hè?

